

Популярність режиму інфляційного таргетування зростає. Перевагами інфляційного таргетування є: незалежність проведення політики; поєднання довгострокової мети з короткостроковою гнучкістю; підвищення ефективності проведення політики; прозорість та зрозумілість рішень Центрального банку; концентрація на внутрішньо економічних умовах; покращення бізнес-середовища; збереження платоспроможності; захист доходів та

заощаджень від інфляційного знецінення [5, с. 89].

Використання режиму інфляційного таргетування вперше було затверджено в «Стратегії монетарної політики на 2016-2020 рр.» Правлінням НБУ (серпень 2015 року) та підтверджено в «Основних засадах грошово-кредитної політики на 2017 рік та середньострокову перспективу», схвалених Радою НБУ (рис. 1).

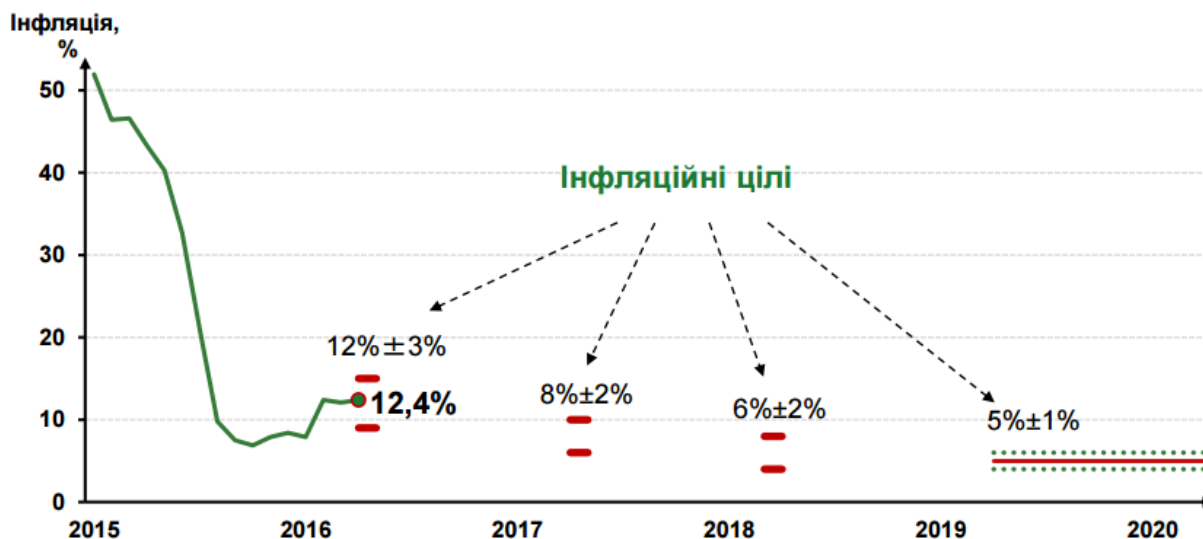

Рис. 1. Інфляційні цілі

Отже, інфляційне таргетування – це набір сучасних практик монетарної політики центрального банку для досягнення основної цілі – цінової стабільності.

Література

1. Кейнс Дж.М. Общая теория занятости, процента и денег. – М.: Гелиос АРВ, 1999. – 352 с.
2. Каллаур П.В. Механизм трансмиссии денежно-кредитной политики в экономике республики Беларусь / П.В. Каллаур, В.Н. Комков, В.А. Черноокий // Белорусский экономический журнал. – 2015. – № 3. – С. 4-16.
3. Унковська Т.Є. Трансмійсний механізм монетарної політики в контексті економічного зростання // Економіка і прогнозування. – 2008. – № 2. – С. 89-100.
4. Корчагин О. Модели трансмиссионного механизма денежно-кредитной политики / О. Корчагин // Банковский вестник. – 2014. – № 11. – С. 40-44.
5. Штефан Л.Б. Вплив грошово-кредитної політики на поживлення кредитної діяльності комерційних банків / Л.Б. Штефан, Н.В. Мацедонська // Молодий вчений. – № 4 (19) квітень – 2015. – С. 87-91.
6. Закон України «Про банки та банківську діяльність» [Електронний ресурс]: Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>

УДК 336.14

КАЗНАЧЕЙСЬКЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ БЮДЖЕТІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Пенькна І. – ст. 3 курсу, гр. Ф_{вн}-31

Науковий керівник – к.е.н., доцент Семцов В.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Нині Державна казначейська служби України є одним з найактивніших учасників у процесі управління державними та місцевими фінансовими ресурсами завдяки використанню законодавчо прийнятих механізмів та процедур виконання державного і місцевих бюджетів відповідно до вимог бюджетного законодавства. На сьогодні постає питання щодо підвищення дієвості й ефективності функціонування казначейської системи виконання державного та місцевих бюджетів, спрямованої на зміцнення державної фінансової системи, дотримання принципів повноти, ефективності та результативності, цільового використання бюджетних коштів,

покращення якості послуг, що надаються органами Казначейства [1].

Питання удосконалення казначейської системи обслуговування державного та місцевих бюджетів як за доходами, так і за видатками перебувають у центрі уваги багатьох науковців та практиків-фінансистів.

Казначейська система обслуговування державного та місцевих бюджетів забезпечується повноваженнями, наданими органами Державної казначейської служби України для організації й проведення роботи, пов'язаної з прийманням і зарахуванням на відповідні рахунки бюджетних

коштів, їх зберіганням та використанням на заходи, що передбачені бюджетом на відповідний рік, здійсненням обліку бюджетних коштів і складанням звітності про виконання бюджету.

Згідно з Положенням про Державну казначейську службу України від 29.11.2011 № 460/201 р. Казначейство України входить до системи органів виконавчої влади та утворюється для реалізації державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів [2].

Органи Державної казначейської служби України здійснюють розрахунково-касове обслуговування розпорядників бюджетних коштів шляхом проведення платежів з реєстраційних, спеціальних реєстраційних рахунків розпорядників бюджетних коштів та рахунків одержувачів бюджетних коштів, відкритих в органах Казначейства. Казначейська система виконання бюджетів, яка була запроваджена з метою посилення контролю за бюджетним процесом та забезпечення як органів державної влади, так і місцевого самоврядування достовірною інформацією про використання бюджетних коштів, уже тривалий час функціонує в Україні.

Важливим завданням органів Державної казначейської служби в процесі обслуговування бюджетів є сприяння виконанню бюджетної політики та здійсненню ефективного управління бюджетними ресурсами. Це завдання реалізовується через створення оптимальної системи оперативного управління державними фінансами і забезпечення своєчасних розрахунків за зобов'язаннями та розв'язання проблеми короткострокової незбалансованості бюджетів [3].

До проблем, що виникають при казначейському обслуговуванні бюджетів слід віднести:

- повільне проходження платежів та їх затримка;
- відсутність єдиної уніфікованої системи ведення бухгалтерського обліку;
- недосконалість правових норм щодо забезпечення державного контролю в процесі управління ресурсами;
- неузгодженість між потребами у податкових надходженнях та можливостями їх отримання;
- збільшення обсягу документації щодо розрахунково-касового обслуговування розпорядників коштів місцевого бюджету;

- неможливість здійснення контролю за своєчасністю та повним обсягом сплатою податків по конкретних платниках;
- обмеження дієздатності органів місцевого самоврядування щодо оперативного управління грошовими потоками та інші [4].

Можна виокремити такі основні напрями удосконалення казначейського обслуговування бюджетів:

- оптимізація казначейської інфраструктури;
- удосконалення системи бухгалтерського обліку на основі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі;
- впровадження міжнародних стандартів у роботі Державної казначейської служби України;
- вдосконалення підходів до фінансової звітності про виконання державного та місцевих бюджетів на основі міжнародного досвіду;
- використання зарубіжного досвіду касового виконання бюджетів усіх рівнів;
- модернізація програмного забезпечення у роботі органів Казначейства шляхом створення інтегрованої інформаційно-аналітичної системи управління державними фінансами [3].

Отже, необхідно сконцентрувати зусилля на реалізації державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів та ефективному управлінні фінансовими ресурсами держави, на необхідності дотримання прозорих правил ефективного та раціонального використання державних коштів, недопущенні бюджетних правопорушень як у діяльності органів Державної казначейської служби України, так і в роботі головних розпорядників коштів. Казначейська система виконання бюджету є ефективною функціональною системою касового виконання бюджетів. Актуальним є удосконалення діючих механізмів та пошук нових напрямів розвитку казначейської системи обслуговування бюджетів, що є необхідним елементом структурної перебудови державних фінансів та ефективним засобом раціонального використання державних фінансових ресурсів.

Література

1. Марченко Л. Ю. Становлення та перспективи розвитку казначейської системи виконання державного та місцевих бюджетів в Україні / Л. Ю. Марченко // Актуальні проблеми державного управління. – 2016. – № 1. – С. 100-105.87 / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/apdu/2016-1/doc/3/06.pdf>.
2. Указ президента України «Про Положення про Державну казначейську службу України» від 29.11.2011 № 460/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/460/2011>.
3. Ковалевич Д. А. Казначейське обслуговування бюджетів в сучасних умовах / Д. А. Ковалевич // Наука й економіка. – 2015. – Вип. 1. – С. 14-18. / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nie_2015_1_4.
4. Казюк Я. М. Проблеми удосконалення механізму казначейського обслуговування місцевих бюджетів / Я. М. Казюк // Публічне управління: теорія та практика. – 2013. – Вип. 3. – С. 130-136. / [Електронний ресурс]. Режим доступу: – http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pubupr_2013_3_22.